

Okolice Czaplinka obfitują w głązy narzutowe pochodzenia polodowcowego. Głązy te spełniły w dziejach naszego regionu rolę wyjątkową. Były utrapieniem rolników wyorujących co roku kamienie ze swoich pól, ale były także znakomitym, bo niezwykle trwałym materiałem budowlanym, które wykorzystywano do różnych celów.

Mniejsze kamienie polne świetnie nadawały się na bruk; większe głązy wykorzystywano do wznoszenia budynków i budowli oraz do budowy murów oporowych. Głązy były także doskonałym materiałem na pomniki i na znaki graniczne.

Gdyby nie głązy po obu stronach brukowanej jezdni byłaby to zwykła droga. Swą niezwykłość zawdzięcza ona głazom. Czym kierował się dawny właściciel pławieńskiego dworu każąc ustawić wzdłuż drogi szpaler wielkich głazów? Można przypuszczać, że nie były to raczej względy praktyczne, lecz fantazja właściciela tutejszej posiadłości.

Można się domyślać, że kamienie ustawiono prawdopodobnie w II połowie XIX wieku z polecenia ówczesnego właściciela posiadłości ziemskiej w Pławnie.

Ściągnięte z okolicznych pól gąazy narzutowe posłużyły jako oryginalna ozdoba drogi prowadzącej do dworu. O XIX-wiecznym pochodzeniu drogi świadczą również ślady świdra, za pomocą którego rozłupywano gąazy.

Droga znajduje się w Pławnie w gminie Czaplinek. Prowadzi ona od strony XIX-wiecznego dworu w Pławnie w kierunku łąk leżących w zagłębieniu terenowym stanowiącym przedłużenie doliny jezior Pławno i Pławskie Małe. W tej dolinie ta krótka droga kończy swój bieg łącząc się ze starą drogą biegnącą od strony Żelistawia w kierunku Broczyna. Na kilkudziesięciometrowym odcinku drogi, po obu jej stronach ustawione są wielkie gąazy. To one decydują o niezwykłości tej drogi.

Tekst: Zbigniew Januszaniec

Zdjęcia: Zbigniew Januszaniec i Archiwum UJM

- [Udostępnij](#)
- [Drukuj](#)
- [PDF](#)